

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. C.20.0092.N

BRIGHTONE GROUP sa, vennootschap naar Luxemburgs recht, met zetel te 1931 Luxemburg (Groothertogdom Luxemburg), avenue de la Liberté 41, eiseres,

vertegenwoordigd door mr. Werner Derijcke, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 65/11, waar de eiseres woonplaats kiest,

tegen

1. **P. V. H.**, ,
2. **C. K.**,
3. **M. D. P.**,

verweerders, derde verweerster minstens in gemeenverklaring opgeroepen partij,

vertegenwoordigd door mr. Paul Wouters, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 3000 Leuven, Koning Leopold I-straat 3, waar de verweerders woonplaats kiezen,

in aanwezigheid van

1. **Cécile NOELMANS**, advocaat, met kantoor te 3700 Tongeren, Moerenstraat 33,
2. **Louis WOUTERS**, advocaat, met kantoor te 2018 Antwerpen, Jan van Rijswijcklaan 1-3,

in de hoedanigheid van curatoren van het faillissement van BUILDING PHASE 67 nv, met zetel te 2960 Brecht, Kleine Kasteeltjesweg 3, bus 8, ingeschreven bij de KBO onder het nummer 0826.037.251,

in gemeenverklaring opgeroepen partijen.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 29 november 2018.

Raadsheer Bart Wylleman heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Els Herregodts heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiseres voert in haar verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Eerste onderdeel

1. Krachtens artikel 32, 1°, Gerechtelijk Wetboek wordt onder betekening verstaan de afgifte van een afschrift van een akte bij gerechtsdeurwaardersexploot. De betekening strekt ertoe een akte van rechtspleging uitdrukkelijk en ondubbelzinnig ter kennis van de geadresseerde te brengen.

Hieruit volgt dat het gerechtsdeurwaardersexploot moet vermelden welke akten het voorwerp zijn van de betekening en dat het louter toevoegen van een akte die niet

als een te betekenen stuk wordt vermeld in het betekeningsexploit onvoldoende is opdat er sprake is van een rechtsgeldige betekening van die akte.

2. Uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, blijkt dat:

- het deurwaardersexploit van 7 maart 2018 vermeldt dat wordt betekend aan de eiseres: (1) een eerste exploit houdende een aanzegging van bewarend beslag onder derden van 2 maart 2018 ten laste van de eiseres en een Franse vertaling ervan; (2) een tweede exploit houdende het bewarend beslag onder derden van 13 februari 2018 en een Franse vertaling ervan;
- het exploit van het bewarend beslag onder derden van 13 februari 2018 naar het vonnis van de rechtbank van koophandel te Antwerpen van 12 februari 2018 verwijst als grondslag van dit beslag; vermeldt dat hiervan afschrift mede wordt betekend met ieder afschrift van huidig exploit en dat de verweerders het vonnis betwisten en zullen aanvechten in hoger beroep; en een afschrift van dit vonnis en een Franse vertaling ervan bevat.

3. De appelrechters oordelen dat *“de aanzegging ten verzoeken van [de eerste en tweede verweerders] aan [de eiseres] van een bewarend beslag onder derden bij deurwaardersexploit van 7 maart 2018, met als bijlage een kopie van het exploit tot bewarend beslag van 13 februari 2018 die op haar beurt een kopie bevat van het thans bestreden vonnis van 12 februari 2018, niet kan worden gekwalificeerd als een betekening van het vonnis in de zin van artikel 32 Gerechtelijk Wetboek die de termijn van hoger beroep van één maand vanaf de betekening voor [de eerste en tweede verweerders] een aanvang liet nemen”* en dat *“het immers niet de betekening van het vonnis van 12 februari 2018 is dat het voorwerp of een van de voorwerpen uitmaakte van het deurwaardersexploit van 7 maart 2018.”* Hierdoor verantwoorden zij hun beslissing naar recht.

In zoverre kan het onderdeel niet worden aangenomen.

4. Uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, blijkt dat:

- het gerechtsdeurwaardersexploit van 7 maart 2018 vermeldt dat *“wordt betekend en kopie wordt gelaten aan (de eiseres) van (1) een exploit van aanzegging bewarend beslag op aandelen/onder derden, opgesteld en ondertekend door (...) met als datum 02/03/2018, in de Nederlandse taal vergezeld van de vertaling ervan in de Franse taal, waarvan een kopie samen*

met onderhavige akte zal worden geregistreerd; (2) een exploot van (...) gerechtsdeurwaarder met standplaats te Antwerpen, betekend op verzoek zoals hierboven vermeld op 13/02/2018, zijnde een bewarend beslag onder derden tegen de hierboven betekende partij in handen van de partijen die vollediger in genoemde akte zijn vermeld, in de Nederlandse taal vergezeld van de Franse vertaling, waarvan een kopie samen met onderhavige akte zal worden geregistreerd”;

- het exploot van bewarend beslag onder derden vermeldt dat van het vonnis van 12 februari 2018 van de rechtbank van koophandel te Antwerpen, dat als grondslag voor dit beslag dient, *“afschrift mede betekend wordt met ieder afschrift van huidig exploot”* en dat de verweerders *“dit vonnis betwisten en zullen aanvechten in graad van beroep.”*

5. Door te oordelen dat het deurwaardersexploit van 7 maart 2018 niet de betekening van het beroepen vonnis van de rechtbank van koophandel te Antwerpen van 12 februari 2018 tot voorwerp had, geven de appelrechters aan deze akte een uitleg die met de bewoordingen ervan niet onverenigbaar is en miskennen zij bijgevolg de bewijskracht ervan niet.

In zoverre het onderdeel schending aanvoert van de artikelen 1319, 1320 en 1322 Oud Burgerlijk Wetboek, mist het feitelijke grondslag.

6. In zoverre het onderdeel schending aanvoert van de overige vermelde wetsbepalingen, is het afgeleid en mitsdien niet ontvankelijk.

Tweede onderdeel

7. Krachtens artikel 4, lid 1, verordening (EG) nr. 1393/2007 van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken (hierna: Betekeningsverordening) zenden de verzendende en ontvangende instanties elkaar de gerechtelijke stukken zo spoedig mogelijk rechtstreeks toe.

Krachtens het derde lid van die bepaling gaat het te verzenden stuk vergezeld van een aanvraag die volgens het modelformulier in de bijlage is opgesteld. Het formulier wordt in de officiële taal van de aangezochte lidstaat ingevuld of, indien

er verscheidene officiële talen in die lidstaat zijn, in de officiële taal of een van de officiële talen van de plaats waar de betekening of kennisgeving moet worden verricht, of in een andere taal die de aangezochte lidstaat heeft verklaard te kunnen aanvaarden.

Artikel 7, lid 1, Betekeningsverordening bepaalt dat de ontvangende instantie voor de betekening of kennisgeving van het stuk zorgt, hetzij overeenkomstig het recht van de aangezochte lidstaat, hetzij in de specifieke, door de verzendende instantie gewenste vorm, mits deze met het recht van die aangezochte lidstaat verenigbaar is.

Krachtens artikel 8, lid 1, Betekeningsverordening stelt de ontvangende instantie degene voor wie het stuk is bestemd, door middel van het in bijlage II opgenomen modelformulier in kennis van het feit dat hij kan weigeren het stuk waarvan betekening of kennisgeving moet worden verricht, in ontvangst te nemen op het ogenblik van de betekening of kennisgeving ofwel door het stuk binnen een week naar de ontvangende instantie terug te zenden, indien het niet is gesteld in of niet vergezeld gaat van een vertaling in een van de volgende talen: a) een taal die degene voor wie het stuk bestemd is, begrijpt, of b) de officiële taal van de aangezochte lidstaat of, indien er verscheidene officiële talen in de aangezochte lidstaat zijn, de officiële taal of een van de officiële talen van de plaats waar de betekening of kennisgeving moet worden verricht.

In punt 7 van de considerans bij de Betekeningsverordening wordt vermeld dat “*de verzending met het oog op de snelheid ervan langs elke passende weg kan geschieden, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan inzake de leesbaarheid en de betrouwbaarheid van het ontvangen stuk. De zorgvuldigheid van de verzending vereist dat het te verzenden stuk vergezeld gaat van een modelformulier dat moet worden ingevuld in de officiële taal of een van de officiële talen van de plaats waar de betekening of kennisgeving geschiedt dan wel in een andere taal die door de betrokken lidstaat wordt aanvaard.*”

In punt 12 van de considerans wordt bovendien vermeld dat “*de ontvangende instantie degene voor wie het stuk is bestemd er door middel van het modelformulier schriftelijk van in kennis moet stellen dat hij het te betekenen of ter kennis te brengen stuk kan weigeren in ontvangst te nemen ofwel op het ogenblik van de*

betekening of kennisgeving ofwel door het stuk, indien het niet is gesteld in een taal die hij begrijpt of in de officiële taal of een van de officiële talen van de plaats van betekening of kennisgeving, binnen een week naar de ontvangende instantie terug te zenden.”

8. Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 december 2012, C-325/11, *Alder* geoordeeld dat:

- voormelde bepalingen uitdrukkelijk tot doel hebben de doeltreffendheid en de snelheid van de toezending van gerechtelijke stukken te verzoenen met het vereiste een passende bescherming van de rechten van verdediging van degene voor wie de stukken bestemd zijn te waarborgen, die voortvloeien uit het in artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 6, lid 1, EVRM neergelegde recht op een eerlijk proces, onder meer door te verzekeren dat die stukken daadwerkelijk en doeltreffend worden ontvangen (ro 35-36);
- de artikelen 4, lid 3, en 5, lid 1, van die verordening, gelezen in samenhang met punt 12 van de considerans, hiertoe inzonderheid bepalen dat de betekening en kennisgeving van gerechtelijke stukken moeten plaatsvinden door middel van het modelformulier in bijlage I, dat moet worden vertaald in een taal die degene voor wie het stuk bestemd is, begrijpt, of in de officiële taal van de aangezochte lidstaat, of, indien er verscheidende officiële talen in die lidstaat zijn, in de officiële taal of een van de officiële talen van de plaats waar de betekening of kennisgeving moet worden verricht (ro 37).

Het Hof van Justitie oordeelt bovendien in vaste rechtspraak dat:

- er niet alleen op dient te worden toegezien dat degene voor wie een stuk is bestemd, dat stuk daadwerkelijk ontvangt, maar ook dat hij in staat wordt gesteld de betekenis en draagwijdte van de tegen hem in het buitenland ingestelde vordering te vernemen en effectief en volledig te begrijpen, zodat hij zijn verweer behoorlijk kan voorbereiden en in de lidstaat van herkomst op nuttige wijze zijn rechten kan doen gelden (HvJ 19 december 2012, C-325/11, *Alder*, ro 41; 16 september 2015, C-519/13, *Alpha Bank Cyprus Ltd*, ro 32; 28 april 2016, C-384/14, *Alta Realitat SL*, ro 50; 2 maart 2017, C-354/15, *Henderson*, ro 52; 6 september 2018, C-21/17, *Catlin Europe SE*, ro 34);

- hieruit voortvloeit dat degene voor wie het te betekenen of ter kennis te brengen stuk bestemd is, het recht heeft om te weigeren dat stuk in ontvangst te nemen indien het niet is opgesteld in of vergezeld gaat van een vertaling in een taal die hij begrijpt of geacht wordt te begrijpen, krachtens artikel 8, lid 1, Betekeningsverordening, en dat de ontvangende instantie verplicht is om hem, in alle omstandigheden, mee te delen dat hij dit recht heeft en hiertoe stelselmatig gebruik moet maken van het in bijlage II bij de verordening opgenomen modelformulier (HvJ 16 september 2015, C-519/13, *Alpha Bank Cyprus Ltd*, ro 55, 57-58; 28 april 2016, C-384/14, *Alta Realitat SL*, ro 68; 2 maart 2017, C-354/15, *Henderson*, ro 56; 6 september 2018, C-21/17, *Catlin Europe SE*, ro 38).

9. Uit een en ander volgt kennelijk dat uitsluitend de stukken waarvan de verzendende instantie de betekening aanvraagt middels het modelformulier in bijlage I, krachtens artikel 4, lid 3, Betekeningsverordening, en die de ontvangende instantie in het betekeningsexploit als voorwerp van de betekening vermeldt, met de mededeling middels het modelformulier in bijlage II dat de bestemming kan weigeren die stukken in ontvangst te nemen, krachtens artikel 8, lid 1, van de verordening, geacht worden daadwerkelijk en doeltreffend te zijn ontvangen in de zin van artikel 7 Betekeningsverordening.

10. Een stuk dat louter ter kennis wordt gebracht naar aanleiding van de betekening van een andere akte conform de Betekeningsverordening, maar dat niet in het betekeningsexploit als een te betekenen stuk wordt vermeld en waarop noch de aanvraag tot betekening middels het modelformulier in bijlage I noch het aan het betekeningsexploit gehechte modelformulier in bijlage II afzonderlijk betrekking hebben, kan daarentegen niet als daadwerkelijk en doeltreffend ontvangen worden beschouwd in de zin van artikel 7 van de verordening. In het licht van het doel om het recht van verdediging te beschermen van degene voor wie het stuk bestemd is, kan deze immers slechts ten aanzien van het stuk dat daadwerkelijk het voorwerp en het doel van de betekening vormt, zijn rechten kennen op een wijze die hem toelaat een nuttig verweer te voeren.

11. Het onderdeel dat geheel ervan uitgaat dat een dergelijke kennisgeving van een stuk naar aanleiding van de betekening van een andere akte conform de Betekeningsverordening afdoende kan zijn opdat een daadwerkelijke en

doeltreffende kennisgeving van dat stuk en aldus een geldige betekening in de zin van artikel 7 Betekeningsverordening plaatsvindt, faalt naar recht.

12. In zoverre het onderdeel schending aanvoert van de overige vermelde wetsbepalingen en miskennen van de vernoemde algemene rechtsbeginselen, maakt het geen zelfstandige grief uit, maar is het afgeleid uit de tevergeefs aangevoerde schending van de artikelen 7 en 8 Betekeningsverordening.

Het onderdeel is in zoverre niet ontvankelijk.

Dictum

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Veroordeelt de eiseres tot de kosten.

Bepaalt de kosten voor de eiseres op 1.021,29 euro en op de som van 650 euro rolrecht verschuldigd aan de Belgische Staat.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, eerste kamer, samengesteld uit sectievoorzitter Eric Dirix, als voorzitter, sectievoorzitter Koen Mestdagh, en de raadsheren Bart Wylleman, Ilse Couwenberg en Sven Mosselmans, en in openbare rechtszitting van 18 juni 2021 uitgesproken door sectievoorzitter Eric Dirix, in aanwezigheid van advocaat-generaal Els Herregodts, met bijstand van griffier Vanity Vanden Hende.

V. Vanden Hende

S. Mosselmans

I. Couwenberg

B. Wylleman

K. Mestdagh

E. Dirix

VOORZIENING IN CASSATIE

Voor

S.A. THE BRIGHTONE GROUP, vennootschap naar Luxemburgs recht, met maatschappelijke zetel in het Groothertogdom LUXEMBURG, 1931 Luxemburg, Avenue de la Liberté 41, ingeschreven in het Luxemburgse register voor koophandel en vennootschappen [in het Frans: “Registre du commerce et des sociétés”] onder het nummer B130050,

Eiseres in cassatie,

bijgestaan en vertegenwoordigd door Meester Werner DERIJCKE, ondertekende advocaat bij het Hof van cassatie, wiens kantoor gevestigd is te 1050 Brussel, Louizalaan 65, bus 1, bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan,

Tegen

1. De heer **V. H. P.**,

Eerste verweerder in cassatie,

2. Mevrouw **K. C.**,

Tweede verweester in cassatie,

3. Mevrouw **D. P. M.**,

Derde verweester in cassatie, tenminste partij opgeroepen in gemeenverklaring van arrest,

In aanwezigheid van :

1. Meester **NOELMANS Cecile**, advocaat te 3700 TONGEREN, Moerenstraat 33,

2. Meester **WOUTERS Louis**, advocaat te 2018 ANTWERPEN, Jan Van Rijswijcklaan 1-3,

beiden in hun hoedanigheid van curators van het faillissement NV BUILDING PHASE 67 (voorheen DE KLEINE KASTEELTJES TONGEREN WZC), met

maatschappelijke zetel gevestigd te 2960 BRECHT, Kleine Kasteeltjesweg 3 bus 8, ingeschreven in de kruispuntbank van ondernemingen onder het nummer 0826.037.251,

Partijen opgeroepen in gemeenverklaring van arrest,

Aan Mevrouw de Eerste Voorzitter en de Heer Voorzitter van het Hof van cassatie, aan de Dames en Heren Raadsheren, die het Hof van cassatie samenstellen,

Hooggeachte Dames en Heren,

Eiseres heeft de eer een tussenarrest aan U ter beoordeling voor te leggen dat op 29 november 2018 op tegenspraak tussen partijen werd uitgesproken door de 5de B kamer van het hof van beroep te Antwerpen (in de zaak met nummer 2018/AR/786 op de algemene rol).

Onderhavige voorziening houdt geen berusting in in vroegere tussen partijen uitgesproken beslissingen, inzonderheid het arrest van 22 juni 2015 met rolnummer 2013/AR/655.

Onderhavige zaak is nauw verbonden met de zaak met rolnummer C.20.1.N. Het in die andere zaak bestreden arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 12 september 2019 is gewezen in dezelfde procedure.

Feiten en procedurevoorgaanden

De feiten en de procedurevoorgaanden, zoals die blijken uit de stukken waarop uw Hof vermog acht te slaan – inzonderheid het bestreden arrest – kunnen als volgt worden samengevat.

1. Tussen eiseres, enerzijds, en verweerders, anderzijds, is een geschil gerezen omtrent de kwalificatie van een geschrift van **14 december 2010** als een intentieverklaring dan wel een definitieve koopovereenkomst met betrekking tot de aandelen, lidmaatschapsrechten en het bestuur in een groep vennootschappen en verenigingen actief in de sector van de rusthuizen en kinderkribbes in Brecht en Tongeren, genaamd DE KLEINE KASTEELTJES (de 'DKK-Groep').

Bij arrest van **22 juni 2015** besliste de eerste kamer van het hof van beroep te Antwerpen dat middels het geschrift van 14 december 2010 een rechtsgeldige koopovereenkomst tot stand kwam waarbij eiseres van verweerders de aandelen

van NV DE KLEINE KASTEELTJES, NV DKK TONGEREN en NV INVEST LENAVAL aankocht en de controle verwierf over de raad van bestuur van de VZW DE KLEINE KASTEELTJES BRECHT (voorheen VZW GERONTOLOGISCH CENTRUM); verweerders werden bovendien veroordeeld tot uitvoering in natura van deze overeenkomst.

De voorziening in cassatie van verweerders tegen dit arrest is verworpen op 30 juni 2016 [A.R. nr. C.15.0414.N].

De voorziening in cassatie van eiseres tegen dat arrest is thans aanhangig on der algemeen rolnummer C.20.51.N.

2. De uitvoering van het arrest 22 mei 2015 gaf aanleiding tot discussies tussen partijen. Verweerders hebben op 6 juli 2015 de koopovereenkomst van 14 december 2010 met terugwerkende kracht (buitengerechtelijk) ontbonden ten laste van eiseres.

3. Op respectievelijk **20 en 23 juli 2015** gingen verweerders over tot dagvaarding van eiseres, NV DE KLEINE KASTEELTJES en NV INVEST LENAVAL. Hun vorderingen strekten er in essentie toe:

(i) in hoofdde te zeggen voor recht dat zij op 6 juli 2015 gerechtigd waren de overeenkomst van 14 december 2010 met terugwerkende kracht te ontbinden lastens eiseres tot op de datum van de contractsluiting en deze ontbinding, voor zover als nodig, te bekrachtigen,

(ii) in ondergeschikte orde de overeenkomst van 14 december 2010 gerechtelijk te ontbinden lastens eiseres met terugwerkende kracht tot op de datum van contractsluiting en

(iii) in meer ondergeschikte orde de overeenkomst van 14 december 2010 nietig te verklaren lastens eiseres met terugwerkende kracht tot op de datum van contractsluiting.

4. Eiseres liet op **12 november 2015** VZW DE KLEINE KASTEELTJES BRECHT, VZW MERLIJNTJE, VZW DE KLEINE KASTEELTJES TONGEREN en NV BUILDING PHASE 67, voorheen NV DE KLEINE KASTEELTJES TONGEREN WZC in gedwongen tussenkomst dagvaarden en stelde bovendien een aantal tegenvorderingen in die er onder meer toe strekten voor recht te horen zeggen dat

(i) de buitengerechtelijke ontbinding van 6 juli 2015 van de overeenkomst van 14 december 2010 onrechtmatig en zonder rechtsgevolg is en

(ii) de vordering tot gerechtelijke ontbinding van die overeenkomst ongegrond is.

5. Bij vonnis van **12 februari 2018** verklaarde de rechtbank van koophandel van Antwerpen, afdeling Antwerpen de in hoofd- en ondergeschikte orde ingestelde hoofdvorderingen van verweerders ontvankelijk doch ongegrond en de daarmee verbonden tegenvorderingen van eiseres ontvankelijk en gegrond.

Bijgevolg werd voor recht gezegd dat de buitengerechtelijke ontbinding van 6 juli 2015 van de overeenkomst van 14 december 2010 door verweerders onrechtmatig en zonder rechtsgevolg is en dat de vordering van verweerders tot gerechtelijke ontbinding van de overeenkomst d.d. 14 december 2010 ongegrond is.

De door verweerders in meer ondergeschikte orde ingestelde hoofdvordering tot nietigverklaring van die overeenkomst werd onontvankelijk verklaard.

6. Zowel op **7 maart 2018** als op **5 april 2018** gingen verweerders over tot een grensoverschrijdende betekening van bovenstaand vonnis aan eiseres met bijgaande betekening van de aanzegging van een bewarend beslag op aandelen/onder derden lastens haar.

Eiseres liet op haar beurt op **20 maart 2018** voormeld vonnis betekenen aan verweerders.

7. Pas op **20 april 2018** stelden verweerders hoger beroep in tegen voormeld vonnis van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen van 12 februari 2018.

Eiseres besloot tot de niet-ontvankelijkheid wegens laattijdigheid van het hoger beroep van verweerders.

8. In het tussenarrest van **29 november 2018** verklaart het hof van beroep te Antwerpen – o.m. – het hoger beroep van verweerders tegen eiseres echter tijdig en derhalve ontvankelijk.

★ ★ ★

Eiseres wenst tegen het bestreden arrest op te komen met het volgende enige cassatiemiddel.

Enig cassatiemiddel

Geschonden wetsbepalingen

- de artikelen 32, 1°, 774, 1051, eerste en tweede lid en 1138, 2° en 3° van het Gerechtelijk Wetboek [wat artikel 1138, 3°, betreft zowel voor als na de wijziging ervan door artikel 46 van de wet van 25 mei 2018 tot vermindering en herverdeling van de werklast binnen de rechterlijke orde],
- de artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek,

- het algemeen rechtsbeginsel van de autonomie van de procespartijen in het burgerlijk geding, ook beschikkingsbeginsel genoemd, zoals onder meer neergelegd in artikel 1138, 2° van het Gerechtelijk Wetboek,
- het algemeen rechtsbeginsel krachtens hetwelk de rechter gehouden is, met eerbiediging van het recht van verdediging, het geschil te beslechten overeenkomstig de rechtsregel die daarop van toepassing is, dat toepassing vindt in artikel 774 van het Gerechtelijk Wetboek,
- de artikelen 7 en 8 van de Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken en tot intrekking van de Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad.

Aangevochten beslissing

De appelrechters verklaren in het bestreden tussenarrest het hoger beroep van verweerders tegen eiseres tijdig en ontvankelijk.

Zij steunen deze beslissing hoofdzakelijk op navolgende motieven [bestreden tussenarrest, pagina 22, vijfde alinea tot pagina 25, tweede alinea] :

“3.1.

[Eiseres] *voert als eerste middel aan dat het hoger beroep van [verweerders] tegen haar ingesteld, onontvankelijk is wegens laattijdigheid.*

Zij stelden hoger beroep in op 20 april 2018, zijnde volgens [eiseres] meer dan één maand na de betekening van het bestreden vonnis.

Weliswaar liet [eiseres] slechts op 20 maart 2018 overgaan tot betekening aan [verweerders] van het vonnis van 12 februari 2018.

Volgens [eiseres] dient evenwel te worden aangenomen dat de betekening van (onder meer een afschrift van) het bestreden vonnis door [verweerders] aan haar bij exploit van 07 maart 2018 de beroepstermijn ten aanzien van [verweerders] en haarzelf heeft doen aanvangen op 08 maart 2018 zodat het hoger beroep van [verweerders] d.d. 20 april 2018, laattijdig is.

Het is correct dat [eerste en tweede verweerders] reeds op 07 maart 2018 lieten overgaan tot betekening aan [eiseres] van twee deurwaardersexploaten die in de betekeningsakte van voormelde datum uitdrukkelijk worden vermeld, namelijk (i) een eerste exploit houdende een aanzegging van 02 maart 2018 van een bewarend beslag op aandelen/onder derden lastens haar dat op 13 februari 2018 werd gelegd in handen van [NV DE KLEINE KASTEELTJES, NV INVEST LENAVAL, VZW DE KLEINE KASTEELTJES BRECHT, VZW DE KLEINE KASTEELTJES TONGEREN, VZW MERLIJNTJE en

NV BUILDING PHASE 67 in faling, voorheen DE KLEINE KASTEELTJES TONGEREN WZC], en (ii) een tweede exploot inhoudende een afschrift van dit bewarend beslag op aandelen/onder derden, alsmede een afschrift van het vonnis van 12 februari 2018 en een Franse vertaling daarvan.

De aanzegging ten verzoeken van [verweerders] aan [eiseres] van een bewarend beslag onder derden van 13 februari 2018 (op aandelen en andere tegoeden) bij deurwaardersexploot van 07 maart 2018, met als bijlage een kopie van het exploot tot bewarend beslag betekend aan de DKK-rechtspersonen die op haar beurt een kopie bevat van het thans bestreden vonnis, kan evenwel niet worden gekwalificeerd als een betekening van dat vonnis in de zin van art. 32 Ger.W. die de termijn van hoger beroep van één maand vanaf de betekening (overeenkomstig art. 1051 Ger.W.) voor [verweerders] een aanvang liet nemen.

Het is immers niet de betekening van het vonnis van 12 februari 2018 dat het voorwerp of een van de voorwerpen uitmaakte van het deurwaardersexploot van 07 maart 2018 – noch van dit van 05 april 2018 -

In zijn arrest van 21 mei 2004 (A.R. nr. C.03.0558.F) besliste het Hof van Cassatie letterlijk als volgt:

“Overwegende dat luidens artikel 32 Ger.W. onder betekening wordt verstaan de afgifte van een afschrift van een akte bij deurwaardersexploot; dat de betekening ertoe strekt een akte van rechtspleging officieel ter kennis van de geadresseerde ervan te brengen;

Dat het arrest vermeldt dat "opdat er sprake van betekening kan zijn, de mededeling van de akte van rechtspleging het voorwerp of een van de voorwerpen moet uitmaken van het deurwaardersexploot en dat die mededeling niet gewoon kan plaatsvinden naar aanleiding van de betekening van een andere akte";

Dat het arrest, op grond van die redenen, naar recht beslist dat de aanzegging aan verweerster, een beslagen schuldenaar, van een bewarend beslag onder derden, waarbij een afschrift was gevoegd van het vonnis dat tot titel voor het bewarend beslag had gediend, niet gold als betekening van dat vonnis aan verweerster en de appeltermijn niet heeft doen ingaan;

Dat het middel niet kan worden aangenomen".

Verkeerdelijk meent [eiseres] dat het arrest van 21 mei 2004 door het Hof van Cassatie is herroepen door zijn arrest van 11 maart 2015 (A.R. nr. 14.1677.F) waarin wordt gelezen: "Onder betekening van een akte moet worden verstaan: de afgifte van het origineel of het afschrift ervan, op welke wijze dan ook, mits die bij wet is bepaald".

Dat arrest handelt slechts over de vorm waarin de betekening dient te gebeuren. Het handelt over een grensoverschrijdende betekening van een akte van rechtspleging in strafzaken bij toepassing van art. 5 van de Overeenkomst van 29 mei 2000 betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie, waarbij de eisers in cassatie zich gegriefd voelden omdat een betekening in zuiver binnenlandse aangelegenheden dient te gebeuren bij deurwaardersexploot terwijl de Overeenkomst dit voor grensoverschrijdende aktes toelaat per post. Dat arrest spreekt zich niet uit over de vraag of een betekening kan plaatsvinden naar aanleiding van de betekening van een andere akte zoals in casu de betekening van de aanzegging van het bewarend derdenbeslag aan de beslagen schuldenaar.

De inhoud van het arrest van 11 maart 2015 doet geen afbreuk aan het eerdere arrest van 21 mei 2004.

Eveneens onterecht meent [eiseres] dat het arrest van 21 mei 2004 niet zou kunnen standhouden na de wijziging van art. 32,1° Ger.W. door art. 45 van de Wet van 05 augustus 2006 tot wijziging van sommige bepalingen van het Ger.W. met het oog op de elektronische procesvoering.

De wet bevat geen art. 45.

De in die wet bij art. 3 opgenomen vervanging van art. 32 Ger.W. noch de bij art. 4 doorgevoerde invoeging van een art. 32 bis in het Ger.W. zijn in deze relevant.

Dat het arrest van het Hof van Cassatie van 21 mei 2004 handelt over de beroepstermijn ten aanzien van de partij aan wie 'betekend' werd (de bestemming van het exploot) terwijl het in casu de beroepstermijn betreft ten aanzien van de partij die zelf liet 'betekenen' (de initiatiefnemer van het exploot) doet aan het voorgaande niet af.

Onterecht poogt [eiseres] een onderscheid te maken tussen de feiten die aan de uitspraak van het Hof van Cassatie ten grondslag lagen en de huidige feiten, waardoor een andere gevolgtrekking zou worden gerechtvaardigd dan deze aangenomen door het Hof in zijn arrest van 21 mei 2004.

Het is juist dat in deze het exploot van bewarend derdenbeslag ook op zich zelf het voorwerp uitmaakte van de betekening van 07 maart 2018, naast de betekening van het exploot van aanzegging. Het is evenzeer correct dat het exploot van bewarend derdenbeslag zelf het vonnis van 12 februari 2018 vermeldt als grondslag voor het bewarend beslag en dat het ook het vonnis bevat als bijlage vertaald in het Frans.

Uit geen van deze elementen kan evenwel worden afgeleid dat het een betekening betreft die de termijn van hoger beroep doet aanvatten.

Datzelfde geldt voor wat betreft de vermelding in het exploit van bewarend derdenbeslag dat de verzoekers het vonnis "betwisten en zullen aanvechten in graad van hoger beroep".

Slechts op 20 maart 2018 ontvingen [verweerders] een betekening van het vonnis a quo in de zin van art. 32 juncto 1051 Ger.W. zodat het op 20 april 2018 aangetekende hoger beroep tijdig is.

De door [eiseres] voorgedragen exceptie van niet ontvankelijkheid wegens laattijdigheid van het hoger beroep van [eerste en tweede verweerders] faalt (...)".

Grieven

EERSTE ONDERDEEL

1. Artikel 1051, lid 1 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de termijn om hoger beroep aan te tekenen, onder voorbehoud van termijnen die worden voorzien in supranationale en internationale bepalingen, één maand is te rekenen vanaf de betekening van het vonnis of de kennisgeving ervan.

Krachtens artikel 1051, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek loopt deze termijn eveneens vanaf de dag van die betekening ten aanzien van de partij die het vonnis heeft doen betekenen.

Onder het wettelijk begrip "betekening" dient overeenkomstig artikel 32, 1° van het Gerechtelijk Wetboek te worden verstaan: de afgifte van een origineel of een afschrift van de akte; zij geschiedt bij gerechtsdeurwaardersexploit of, in de gevallen die de wet bepaalt, in de vormen die deze voorschrijft.

Wat een grensoverschrijdende betekening binnen de EU-lidstaten betreft, voegt artikel 8 van de Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken en tot intrekking van de Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad daaraan toe dat de ontvangende instantie degene voor wie het stuk is bestemd, door middel van het in bijlage II opgenomen modelformulier in kennis stelt van het feit dat hij kan weigeren het stuk waarvan betekening of kennisgeving moet worden verricht, in ontvangst te nemen op het ogenblik van de betekening of de kennisgeving ofwel door het stuk binnen een week naar de ontvangende instantie terug te zenden, indien het niet is gesteld in of niet vergezeld gaat van een vertaling in een van de volgende talen: a) een taal die degene voor wie het stuk bestemd is, begrijpt of de officiële taal van de aangezochte lidstaat of, indien er verscheidende officiële talen in de aangezochte

lidstaat zijn, de officiële taal of een van de officiële talen van de plaats waar de betekening of kennisgeving moet worden verricht.

Uit voormelde wetsbepalingen vloeit derhalve voort dat de beroepstermijn aanvangt na geldige betekening bij deurwaardersexploot van een origineel of een afschrift van het vonnis, ook ten aanzien van de partij(en) die zelf tot betekening liet(en) overgaan.

Daarnaast is het de rechter krachtens de artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek verboden de bewijskracht van de akten te miskennen door er een uitlegging van te geven die onverenigbaar is met de strekking en de bewoordingen ervan.

Aldus miskent de rechter de bewijskracht, welke kleeft aan een stuk, door in dat stuk iets te lezen dat er niet in voorkomt of er iets niet in te lezen dat het wel bevat.

2. Te dezen zijn verweerders voor het eerst op 7 maart 2018 overgegaan tot een betekening aan eiseres conform de Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken met de uitdrukkelijke verklaring dat aan deze betekening het in bijlage II van die Verordening opgenomen modelformulier werd toegevoegd.

In deze betekeningssakte van 7 maart 2018 werden twee deurwaardersexploten vermeld, met name :

- (i) een eerste exploot houdende een aanzegging van 2 maart 2018 van een bewarend beslag op aandelen/onder derden lastens haar dat op 13 februari 2018 werd gelegd in handen van NV DE KLEINE KASTEELTJES, NV INVEST LENAVAL, VZW DE KLEINE KASTEELTJES BRECHT, VZW DE KLEINE KASTEELTJES TONGEREN en VZW MERLIJNTJE, alsmede
- (ii) een tweede exploot inhoudende een afschrift van dit bewarend beslag op aandelen/onder derden.

Aan die betekeningssakte werd ook een afschrift gevoegd van het vonnis van 12 februari 2018 van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen, vergezeld van een Franse vertaling en het in bijlage II van voormelde Verordening opgenomen formulier. Daarmtrent bevatte het exploot van bewarend beslag op aandelen/onder derden bovendien letterlijk de volgende vermeldingen:

“(…) Krachtens een vonnis (A.R. A/15/07599 + A/15/12137) op tegenspraak uitgesproken, inzake [verweerders] lastens [eiseres] door de 17de kamer van de Rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling

Antwerpen in datum van twaalf februari 2018, hetwelk verzoekschrift het bewarend beslag toelaat ten laste van de betekenende partij(en) (...) ten voordele van de verzoekende partij(en) en waarvan afschrift mede betekend wordt met ieder afschrift van huidig exploit.

(...) Dat de Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, afdeling Antwerpen op 12 februari 2018 deze betwisting heeft beslecht en heeft beslist dat de aankoopprijs 1.240.000 euro (in hoofdsom) zou bedragen (welk vonnis [verweerders] betwisten en zullen aanvechten in graad van beroep (...)).
(eigen markerings)

Daarvan uitgaande voerde eiseres in eerste instantie als verweer aan dat de betekening van onder meer het bestreden vonnis door verweerders aan haar bij deurwaardersexploit van 7 maart 2018 de beroepstermijn ook ten aanzien van verweerders heeft doen aanvangen op 8 maart 2018, zodat het hoger beroep van verweerders laattijdig en bijgevolg onontvankelijk is.

3. Met expliciete verwijzing naar een arrest van Uw Hof van 21 mei 2004 doen de appelrechters evenwel gelden dat “[d]e aanzegging ten verzoeken van [verweerders] aan [eiseres] van een bewarend beslag onder derden van 13 februari 2018 (op aandelen en andere tegoeden) bij deurwaardersexploit van 7 maart 2018, met als bijlage een kopie van het exploit van bewarend beslag betekend aan de DKK-rechtspersonen die op haar beurt een kopie bevat van het bestreden vonnis niet kan gekwalificeerd worden als een betekening in de zin van art. 32 Ger.W. die de termijn van hoger beroep van één maand vanaf de betekening (overeenkomstig art. 1051 Ger.W.) voor [verweerders] een aanvang liet nemen”, aangezien “het niet de betekening van het vonnis van 12 februari 2018 (is) dat het voorwerp of een van de voorwerpen uitmaakte van het deurwaardersexploit van 7 maart 2018 (...)” (bestreden tussenarrest, pagina 23, derde alinea).

Zij voegen daaraan toe dat eiseres onterecht een onderscheid poogt te maken tussen de feiten die aan voormelde uitspraak van Uw Hof ten grondslag lagen en de onderhavige feiten, nu het weliswaar “juist (is) dat in deze het exploit van bewarend derdenbeslag ook op zich zelf het voorwerp uitmaakte van de betekening van 7 maart 2018, naast het exploit van aanzegging. Het evenzeer correct is dat het exploit van bewarend derdenbeslag zelf het vonnis van 12 februari 2018 vermeldt als grondslag voor het bewarend beslag en dat het ook het vonnis zelf bevat als bijlage vertaald in het Frans”, alsmede dat “[i]n het exploit van bewarend derdenbeslag (wordt vermeld) dat [verweerders] het vonnis “betwisten en zullen aanvechten in graad van beroep”, doch dat “[u]it geen van deze elementen evenwel kan worden afgeleid dat het een betekening betreft die de termijn van hoger beroep doet aanvangen” (bestreden tussenarrest, pagina 24 in fine en pagina 25, eerste alinea).

4. Door aldus aan te nemen dat het bestreden vonnis louter was gevoegd bij het exploit van aanzegging als onderdeel van het exploit van bewarend derdenbeslag omdat een exploit van derdenbeslag krachtens artikel 1457 van het gerechtelijk wetboek noodzakelijk in zijn geheel dient te worden aangezegd, gaan de appelrechters er evenwel aan voorbij dat bovenstaande elementen – en in het bijzonder (i) de eigen samenvatting van het bestreden vonnis in het exploit van bewarend derdenbeslag, (ii) de voeging van dat vonnis, (iii) verzegeld van een Franse vertaling en (iv) het in bijlage II van voormelde Verordening opgenomen modelformulier met kennisgeving aan de bestemming van het recht om (onder bepaalde voorwaarden) te weigeren het stuk waarvan de betekening wordt verricht, in ontvangst te nemen – er ontegensprekelijk toe strekten dat vonnis op een uitdrukkelijke en ondubbelzinnige wijze aan eiseres ter kennis te brengen en miskennen zij derhalve het wettelijk begrip ‘betekening’ in de zin van artikel 32, 1° van het Gerechtelijk Wetboek.

Door aldus tevens te weigeren het deurwaardersexploit van 7 maart 2018 in zijn geheel te lezen, geven de appelrechters bovendien een uitlegging van dat deurwaardersexploit die niet verenigbaar is met de zin, de betekenis en de draagwijdte van de daarin gebruikte bewoordingen, met name van de vermelding in het daarin betekende exploit van bewarend beslag op aandelen/derdenbeslag dat het afschrift van het bestreden vonnis van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen mede betekend wordt, nu daaruit ontegensprekelijk blijkt dat de betekening van dit vonnis één van de voorwerpen van voormeld deurwaardersexploit uitmaakt. Nu zij daardoor in die akte iets niet lezen dat er wel degelijk in vervat is, miskennen zij derhalve evenzeer de bewijskracht van dat deurwaardersexploit van 7 maart 2018.

5. Nu de appelrechters aldus niet wettig, zonder het wettelijk begrip ‘betekening’ en de bewijskracht van die akte te miskennen, konden besluiten dat het deurwaardersexploit van 7 maart 2018 geenszins de betekening van het bestreden vonnis van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen tot voorwerp had en bijgevolg de termijn van hoger beroep tegen dat vonnis daardoor bijgevolg evenmin heeft doen aanvatten, is hun beslissing dat het door verweerders op 20 april 2018 ingestelde hoger beroep tijdig is, niet naar recht verantwoord (schending van de artikelen 32, 1°, en 1051, eerste en tweede lid van het gerechtelijk wetboek, de artikelen 1319, 1320 en 1322 van het burgerlijk wetboek en, voor zoveel als nodig, artikel 8 van de Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken en tot intrekking van de Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad).

TWEEDE ONDERDEEL

6. Artikel 7 van de Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de

kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken en tot intrekking van de Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad bepaalt dat de ontvangende instantie zorgt voor de betekening of kennisgeving van het stuk, hetzij overeenkomstig het recht van de aangezochte lidstaat, hetzij in de specifieke, door de verzendende instantie gewenste vorm, mits deze met het recht van die aangezochte lidstaat verenigbaar is. De ontvangende instantie neemt de nodige stappen om te bewerkstelligen dat de betekening of kennisgeving van dat stuk zo spoedig mogelijk en in ieder geval binnen een maand na de ontvangst ervan geschiedt.

Artikel 8 van de Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken en tot intrekking van de Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad voegt daaraan toe dat de ontvangende instantie degene voor wie het stuk is bestemd, door middel van het in bijlage II opgenomen modelformulier in kennis stelt van het feit dat hij kan weigeren het stuk waarvan betekening of kennisgeving moet worden verricht, in ontvangst te nemen op het ogenblik van de betekening of de kennisgeving ofwel door het stuk binnen een week naar de ontvangende instantie terug te zenden, indien het niet is gesteld in of niet vergezeld gaat van een vertaling in een van de volgende talen: a) een taal die degene voor wie het stuk bestemd is, begrijpt of de officiële taal van de aangezochte lidstaat of, indien er verscheidende officiële talen in de aangezochte lidstaat zijn, de officiële taal of een van de officiële talen van de plaats waar de betekening of kennisgeving moet worden verricht.

Uit de samenlezing van deze bepalingen van voormelde Verordening (EG) nr. 1393/2007 volgt dat het uitsluitende doel van een grensoverschrijdende betekening bestaat in de daadwerkelijke en doeltreffende kennisgeving en kennisneming van een (buiten)gerechtelijk stuk in burgerlijke of in handelszaken, zonder dat hierbij wordt uitgesloten dat die kennisgeving/kennisneming kan geschieden naar aanleiding van de betekening van een of meerdere andere gerechtelijke akten.

In deze zin oordeelde het Hof van Justitie van de Europese Unie in haar Adler arrest van 19.12.2012 (C-C-325/11) als volgt (eigen markering):

“36 Daartoe hebben, zoals de advocaat-generaal in de punten 46 en 47 van zijn conclusie opmerkt, meerdere bepalingen van verordening nr. 1393/2007 uitdrukkelijk tot doel de doeltreffendheid en de snelheid van de toezending van gerechtelijke stukken te verzoenen met het vereiste een passende bescherming van de rechten van verdediging van degene voor wie de stukken bestemd zijn te waarborgen, onder meer door te verzekeren dat die stukken daadwerkelijk en snel worden ontvangen.

...

41 *Zoals de advocaat-generaal in de punten 52 tot en met 54 van zijn conclusie opmerkt, ontnemt dat mechanisme ieder nuttig effect aan het recht van degene voor wie een gerechtelijk stuk bestemd is en wiens woonplaats of gewone verblijfplaats zich niet bevindt in de lidstaat waar de procedure plaatsvindt, dat stuk daadwerkelijk en doeltreffend te ontvangen, onder meer doordat die persoon noch de tijdige kennisneming van het gerechtelijk stuk ter voorbereiding van zijn verweer, noch de vertaling van het stuk is gewaarborgd.”*

Daarnaast bepaalt artikel 774 van het Gerechtelijk Wetboek dat de rechter de heropening van de debatten ambtshalve kan bevelen. Hij moet dit bevelen, alvorens de vordering geheel of gedeeltelijk af te wijzen, op grond van een exceptie die de partijen voor hem niet hadden ingeroepen.

Artikel 1138, 2° van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat er tegen de beslissingen in laatste aanleg, geen herroeping van het gewijsde openstaat maar enkel voorziening in cassatie wegens overtreding van de wet indien er uitspraak is gedaan over niet gevorderde zaken of er meer werd toegekend dan er gevraagd werd.

Artikel 1138, 3° van het Gerechtelijk Wetboek – zowel voor als na de wijziging ervan door artikel 46 van de wet van 25 mei 2018 tot vermindering en herverdeling van de werklast binnen de rechterlijke orde – bepaalt dat er tegen beslissingen in laatste aanleg, geen herroeping van het gewijsde openstaat maar enkel voorziening in cassatie wegens overtreding van de wet indien er werd nagelaten uitspraak te doen over één van de punten van de vordering. Voormeld artikel 46 van voormelde wet van 25 mei 2018 voegt eraan toe “onverminderd artikel 797, tweede lid”, wat voor deze zaak zonde gevolg is.

Uit de samenlezing van de artikelen 774 en 1138, 2° en 3° van het Gerechtelijk Wetboek, evenals het algemeen rechtsbeginsel krachtens hetwelk de rechter gehouden is, met eerbiediging van het recht van verdediging, het geschil te beslechten overeenkomstig de rechtsregel die daarop van toepassing is en het beschikkingsbeginsel, volgt dat de rechter de plicht heeft ambtshalve de rechtsmiddelen op te werpen waarvan de toepassing door de feiten is geboden, die door de partijen in het bijzonder werden aangevoerd tot staving van hun aanspraken.

7. Met betrekking tot de door verweerders op 7 maart 2017 gedane betekening aan eiseres conform artikel 7 van de Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken met de uitdrukkelijke verklaring dat aan deze betekening het in bijlage II van die Verordening opgenomen modelformulier werd toegevoegd, erkennen de appelrechters

weliswaar het grensoverschrijdend karakter van de betekening (bestreden tussenarrest, pagina 24, tweede alinea), alsmede dat het onder meer betekende exploit van bewarend derdenbeslag een afschrift van het vonnis zelf mede wordt betekend met een vertaling ervan, alsmede de vermelding dat verweerders het vonnis 'betwisten en zullen aanvechten in graad van beroep' (bestreden tussenarrest, pagina 23, tweede alinea en pagina 25, eerste alinea).

Uit deze door de appelrechters vastgestelde feiten blijkt aldus dat er op 7 maart 2018 wel degelijk een daadwerkelijke en doeltreffende kennisgeving en kennisneming van het bestreden vonnis en bijgevolg een betekening in de zin van voormelde Verordening (EG) nr. 1393/2007 heeft plaatsgevonden, getuige daarvan de expliciete vermelding in het mee betekende exploit van bewarend derdenbeslag dat zij dit vonnis 'betwisten en zullen aanvechten in graad van beroep'.

Niettemin besluiten de appelrechters dat het deurwaardersexploit van 7 maart 2018 niet kan gekwalificeerd worden als een betekening van het bestreden vonnis in de zin van artikel 32 van het Gerechtelijk Wetboek die de termijn van hoger beroep van één maand voor verweerders een aanvang liet nemen, nu de betekening van dat vonnis als zodanig niet het voorwerp uitmaakte van bedoeld deurwaardersexploit.

Door die vastgestelde feiten uitsluitend te toetsen aan het begrip 'betekening' in de zin van artikel 32 van het Gerechtelijk Wetboek, verzuimden de appelrechters evenwel aan hun verplichting om ambtshalve het geschil te beslechten aan de hand van de daarop van toepassing zijnde rechtsregel en laten zij meer bepaald na om voormelde feiten te toetsen aan het begrip 'betekening' in de zin van de Verordening (EG) nr. 1397/2007, ook al heeft dit begrip een andere betekenis dan het door eiseres aangevoerde begrip 'betekening' in de zin van voormeld artikel 32 van het Gerechtelijk Wetboek, weliswaar met eerbiediging van het recht van verdediging en in voorkomend geval na een heropening van het debat hieromtrent te hebben bevolen.

In zoverre de appelrechters uiteindelijk beslissen dat het door verweerders ingestelde hoger beroep ten aanzien van eiseres tijdig en ontvankelijk is op grond van het motief dat het deurwaardersexploit van 7 maart 2018 niet kan worden gekwalificeerd als een betekening van het bestreden vonnis in de zin van artikel 32 van het Gerechtelijk Wetboek die de termijn van hoger beroep van één maand voor verweerders een aanvang liet nemen, zonder evenwel te onderzoeken of dat deurwaardersexploit niet kan worden beschouwd als een betekening in de zin van voormelde Verordening (EG) nr. 1397/2007, is deze beslissing dan ook niet naar recht verantwoord (schending van de artikelen 7 en 8 van de Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken en tot intrekking van

de Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad, van het algemeen rechtsbeginsel van de autonomie van de procespartijen in het burgerlijk geding, ook beschikkingsbeginsel genoemd, zoals onder meer neergelegd in artikel 1138, 2° van het Gerechtelijk Wetboek, en van het algemeen rechtsbeginsel krachtens hetwelk de rechter gehouden is, met eerbiediging van het recht van verdediging, het geschil te beslechten overeenkomstig de rechtsregel die daarop van toepassing is, dat toepassing vindt in artikel 774 van het Gerechtelijk Wetboek, evenals, voor zover als nodig, van artikelen 774, 1138, 2° en 1138, 3° – zowel voor als na de wijziging ervan door artikel 46 van de wet van 25 mei 2018 tot vermindering en herverdeling van de werklast binnen de rechterlijke orde – van het Gerechtelijk Wetboek).

De vernietiging van het bestreden arrest impliceert de vernietiging van het navolgende arrest van 12 september 2019 [A.R. nr. 2018/AR/786] – tevens voor het Hof aangevochten in de zaak met A.R. nr. C.20.1.N. – dat het bestreden arrest uitlegt.

★ ★ ★

BIJ DEZE BESCHOUWINGEN,

Besluit ondergetekende advocaat bij het Hof van cassatie, voor eiseres, dat het U, Hooggeachte Dames en Heren, moge behagen het bestreden arrest en het navolgende arrest van 12 september 2019 [A.R. nr. 2018/AR/786] – tevens voor het Hof aangevochten in de zaak met A.R. nr. C.20.1.N. – te vernietigen en de zaak en partijen te verwijzen naar een ander hof van beroep en uitspraak te doen over de kosten als naar recht.

Brussel, 21 februari 2020

Bij de indiening ter griffie wordt bij deze voorziening gevoegd:

- 1) Deurwaardersexploit d.d. 7 maart 2018.
- 2) Beëdigde vertaling het 1ste, het 2de en het laatste blad van voormeld stuk 1)

Werner DERIJCKE

Advocaat bij het Hof van cassatie